

1 APRIL 1924

No. 7

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Wee dengenen die luisteren naar de leeringen van menschen, en de
kracht Gods en de gave des Heiligen Geestes verloochenen.

2 Nephi 28 : 26.

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE. ¹⁾

V.

(Vervolg.)

Het vierde hoofdstuk van Maleachi, zooals het aangehaald werd door den engel, is in het bijzonder belangwekkend. Het eerste vers gaf hij als volgt weer:

„Want zie, de dag komt die zal branden als een oven, en al de hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloos handelen, zullen als stoppels verbranden; want zij, die zullen komen, zullen hen verbranden, zegt de Heere der Heirscharen, die hun noch wortel noch tak zal laten.”

Het vijfde vers las hij aldus:

„Zie, Ik wil aan u het Priesterschap openbaren, door middel van den profeet Elia, voor de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren. En hij zal in de harten van de kinderen de beloften planten, die aan de vaders gemaakt zijn, en de harten der kinderen zullen tot hunne vaders keeren; indien het zoo niet ware dan zou de geheele aarde volkomen verwoest worden bij Zijne komst.”

Deze voorspellingen zouden alzoo spoedig vervuld worden, zeide de engel.

Dan haalde Moroni het elfde hoofdstuk van Jesaja aan. Het voorspelt een dag van vrede en rechtvaardigheid, waarin een banier

¹⁾ Deze verhandeling, geschreven door ouderling Osborne J. P. Widtsoe, wordt in de zondagsscholen der zending behandeld.

voor de heidenen opgericht zal worden en de Heere ten andere male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks. Deze tijd was op handen en zou spoedig in vervulling treden.

Vervolgens las de engel uit de toespraak van Petrus, die uitgesproken werd in Salomo's voorhof, voor:

„Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: „De Heere uw God zal u eenen Profeet verwekken uit uwe broederen, gelijk mij: dien zult gij hooren in alles wat hij tot u spreken zal; en het zal geschieden dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke.”¹⁾

Ook deze profetie zou spoedig geheele vervulling zien.

Ten laatste, onder andere schriftuur, deed de engel eenige aanhalingen uit de groote profetie van Joël. Voor dezen grooten en vreeselijken dag des Heeren, volgens deze wonderlijke voorspelling, zullen de ouden droomen droomen, en de jongelingen zullen gezichten zien, en wonderteekenen zullen verschijnen in den hemel en op de aarde. De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, maar al wie den naam des Heeren zal aanroepen, zal behouden worden²⁾. Naar deze zelfde profetie werd door Petrus verwezen op den dag van het Pinksterfeest en deze werd mogelijk daar in gedeelte vervuld. Maar deze voorspellingen verwijzen onmiskenbaar naar de laatste dagen — voor den grooten en vreeselijken dag des Heeren. Heden is het de dag van Joëls groote profetie, en nu, zoo zeide de engel Moroni, zal deze vervuld worden.

Daarop sloot het visioen. Geleidelijk verzamelde het licht in de kamer zich rond den persoon van den engel. Hij vertrok ten hemel en liet de kamer in volslagen duisternis. De jongeling, aan wien deze wonderlijke manifestatie was gegeven, lag klaar wakker op zijn bed. De slaap was verdreven. Hij was met verbazing vervuld over het ongewone van het visioen en over de leeringen die aan hem verklaard waren. Plotseling, in het midden zijner overdenkingen, verscheen de hemelsche boodschapper wederom. Wederom stond hij in de lucht bij zijn legerstede en herhaalde, zonder eenige verandering, al de instructies die hij tevoren gegeven had. Hij voegde hieraan voorspellingen toe aangaande de groote oordeelen die op de aarde zouden komen, met groote verwoestingen door hongersnood, het zwaard en pestilentie — en dat al deze dingen in dit geslacht op de aarde zouden komen.

Wederom sloot het visioen. Wederom verzamelde het licht zich rondom den engel als hij verdween en de kamer in duisternis achterliet. De jongeling lag overweldigd in bewondering over het won-

1) Handelingen 3 : 22, 23.

2) Joël 2 : 28-32.

derbare visioen, toen, tot zijn groote verbazing, dezelfde hemelsche boodschapper voor de derde maal verscheen en wederom alle dingen herhaalde, die hij tevoren gezegd had. „Na dit derde bezoek”, schrijft de Profeet, „voer hij wederom als voorheen ten hemel, en ik was overgelaten om over het vreemde na te denken van hetgeen ik pas had ondervonden, toen bijna onmiddellijk nadat de hemelsche boodschapper van mij was opgevaren voor de derde maal, de haan kraaide en ik bemerkte dat de dag aanbrak.”¹⁾

Alzoo eindigde de tweede akte in het groote drama van de Herstelling.

Nu, wat is de beteekenis van dit tweede visioen — of van deze reeks visioenen? Welk gewicht hebben zij in de geschiedenis van 's menschen verhouding tot God? Welken indruk hebben zij op de Herstellingsgeschiedenis achtergelaten?

Ten eerste werd er verklaard dat de Heere God een werk voor Joseph te doen had. In het eerste visioen wordt niets gemeld over des jongelings toekomstige zending. Hij werd geboden om zich met geen van de twistende kerken te vereenigen, die trachtten om zijn gunst te winnen. Zij waren verdorven. Nu wordt het levenswerk van den jongeling in 't kort omschreven. Hij moet een banier onder de natiën oprichten en een instrument in de handen van God worden om de verzameling van Israël teweeg te brengen. God zal ten tweede maal Zijn hand aanleggen om Zijn volk te verwerven. Bovendien zal Joseph aangesteld worden als profeet om het woord en de wet des Heeren te openbaren. Zijn naam zou daardoor ten goede en ten kwade over de geheele wereld bekend worden.

Vervolgens, een boek op gouden platen in een vreemde taal geschreven, zou aan den jongeling ter hand gesteld en door hem vertaald worden. Dit boek bevat de geschiedenis van de inwoners van het Amerikaansche vasteland en zal het duistere van den oorsprong van den Amerikaanschen Indiaan onthullen. Bovendien bevat dit boek van gouden platen de volheid van het eeuwige Evangelie. Het werd door Jezus Zelf onderwezen aan de vroegere inwoners van het Amerikaansche vasteland. Sinds de wereld de waarheid heeft verlaten, zal deze hersteld worden door een engel aan een goddelijk verkozen profeet.

Ook zal het Priesterschap aan Joseph Smith hersteld worden door de hand van Elia. De sleutelen van „het keeren van de harten der vaders tot de kinderen en het hart der kinderen tot hunne vaders”, zullen in de handen van den profeet Joseph overgegeven worden. Dit werk, waar Elia de leider van schijnt te zijn, is van een bijzonderen aard. Hij zal in de harten van de kinderen de beloften planten, die aan de vaders gemaakt zijn, en de harten der kinderen zullen tot hunne vaders keeren. Indien het zoo niet ware,

1) „History of the Church”, Vol. 1, p. 14.

zou de geheele aarde volkomen verwoest worden bij Zijne komst.

Wonderteekenen zullen in den hemel en op de aarde verschijnen in de dagen van deze dingen. Droomen en visioenen zullen aan de ouden en jongen gegeven worden. De aarde zal beroerd, de zon in duisternis en de maan in bloed veranderd worden. Bloed en vuur en rookpilaren zullen als plagen komen, maar al wie den naam des Heeren zal aanroepen, zal behouden worden. Ten laatste zullen groote oordeelen op de aarde komen — door het zwaard, hongersnooden en pestilentie. En al deze dingen zouden in het tegenwoordige geslacht plaats vinden.

In dit merkwaardig visioen worden wederom zeven wonderlijke waarheden geopenbaard — een groot werk wordt den jongen man, Joseph Smith, aangewezen om te volbrengen en zijn naam zal ten goede en ten kwade over de geheele wereld bekend worden; een boek van gouden platen, inhoudende een verslag van de vroegere bewoners van Amerika, zal aan hem ter vertaling overhandigd worden; dit boek zal bovendien de volheid van het eeuwige Evangelie bevatten, hetwelk hij aan de natiën der aarde zal moeten prediken; het priesterschap zal aan hem geopenbaard worden door de hand van Elia den profeet; door de werking van die macht aldus overgegeven aan den profeet Joseph, zullen de harten der kinderen tot hunne vaders keeren; vreemde teekenen zullen in den hemel en op aarde verschijnen in deze dagen; en ten laatste zal dan de groote en vreeselijke dag des Heeren snellijk komen als de oordeelen door het zwaard, hongersnooden en pestilentiën de aarde zullen bezoeken.

Zoo bracht de engel een wonderlijke boodschap aan den achttienjarigen jongeling en aldus werd de groote voorspelling van een engel, welke zou vliegen, gedeeltelijk vervuld. ¹⁾ De verreikende hoedanigheid van de visioenen zullen kenbaar uitkomen in het vervolg van de geschiedenis. Alreeds heeft de jongeling een weinig van de meeste der verlossende beginselen beknopt ontvangen, die het Evangelie van Christus onderscheiden.

VI.

Verborgene Evangelie-Verslagen.

Op Maandag den 22sten September 1823 was Joseph Smith vermoeid van zijn ervaringen van den nacht. Hij ging met zijn vader naar het veld, maar was te uitgeput, om zijn gedeelte van het werk te volbrengen. De vader bemerkte dat Joseph zich niet wel gevoelde en raadde hem aan zich naar huis te begeven om te rusten. Onderweg evenwel, toen hij trachtte een schutting over te klimmen,

1) Openbaringen 14:6, 7.

viel de jongeling hulpeloos op den grond en gedurende eenigen tijd was hij geheel bewusteloos. „Het eerste wat ik mij kan herinneren”, schreef de profeet later, „was eene stem die tot mij sprak, mij bij mijnen naam noemende. Ik zag op en zag denzelfden boodschapper, staande boven mijn hoofd, omgeven van licht als tevoren. Hij vertelde mij toen wederom alles wat hij mij den vorigen nacht verhaald had en gebod mij tot mijnen vader te gaan en hem het visioen en de geboden die ik ontvangen had, te vertellen.”¹⁾

Joseph gehoorzaamde. Hij keerde tot zijn vader en verhaalde hem de geheele geschiedenis. Joseph Smith Sr. was zelf een ernstig en geestelijk man. Hij herkende den klank van waarheid in de woorden van zijn zoon. „Het is van God”, zeide hij; en daarop raadde hij zijn zoon aan heen te gaan en te doen zooals de engel hem geboden had. Onmiddellijk ging Joseph daarvoor naar den heuvel, die hem in het visioen getoond was.

Nabij het dorp Manchester, Ontario County, New-York, staat een heuvel van aanzienlijke grootte, en de hoogste van alle in den omtrek. De noordelijke zijde van den heuvel rijst steil van de vlakte tot een hoogte van ongeveer honderd en vijftig voet. De zuidzijde evenwel rijst geleidelijk van de vlakte bij Manchester en loopt langzaam op, totdat zij de hoogte van het noorden bereikt. Aan de westzijde van den heuvel, niet ver van de kruin, waren de gouden platen verborgen. Zoo duidelijk had de profeet de plaats in het visioen gezien, dat hij haar herkende het oogenblik dat hij de plaats naderde. Het bovenste gedeelte van een afgeronden steen was zichtbaar. Nadat de aarde verwijderd was, toonde de steen een soort convex-bedekking te zijn, dik in het midden, dunner aan de kanten en vlak aan de onderzijde. Met een hefboom lichtte de profeet deze bedekking. En daar, onder dezen steen, was een kist, gemaakt door het plaatsen van steenen in cement. In de kist, rustende op twee dwars gelegde steenen, lagen de gouden platen, de Urim en Thummim en de borstplaat.

Het is misschien onmogelijk de opgewektheid van ziel, die dat oogenblik ervaren werd door den jongen profeet, in te denken. De Vader en Zoon hadden Zich verwaardigd om aan hem te verschijnen en persoonlijk tot hem te spreken. Een engel des hemels was vier achtereenvolgende malen aan hem verschenen, had groote beloften aan hem gegeven en hem onderrecht in een levenswerk, waarvoor hij door den God des hemels Zelf verkozen was. Nu stond hij voor het zichtbare, tastbare bewijs dat wat hij gezien en gehoord had geen zinsbegoocheling was. Voor hem lag inderdaad het gouden boek. Daar lagen alzoo de gewijde vertolkers, waarmede hij in staat zou zijn ze te vertalen. Daar, zonder twijfel, lag de Schrift, vervattende de volheid van

1) „History of the Church”, Vol. 1, pp. 39-42.

het Evangelie. Verrukt — vervuld met de extase van de allerhoogste vreugde — strekte de jongeling zijn hand uit om de heilige reliquieën van hun schuilplaats te nemen.

Maar de tijd was nog niet aangebroken dat deze dingen aan de wereld geopenbaard zouden worden. Toen Joseph zijn hand uitstrekte om de gewijde platen aan te vatten, verscheen de heilige engel wederom, de vijfde maal, en verbood hem ze aan te raken. Hij verklaarde aan Joseph dat de tijd om de verslagen voort te brengen, nog niet rijp was. Vier jaren moesten nog voorbijsnellen, vóórdat de platen aan hem overhandigd konden worden. Gedurende deze vier jaren moest Joseph, op elken achtereenvolgenden 22sten September, naar den gewijden heuvel komen. De engel zou hem daar ontmoeten en het noodige onderricht geven om zijn groote levenszending te volbrengen. „Op het einde van ieder jaargang ik overeenkomstig het gebod dat ik ontvangen had”, schrijft de profeet, „en vond elken keer denzelfden boodschapper aldaar, en ontving bij ieder onzer samenkomsten onderricht en inlichtingen van hem, met betrekking tot hetgeen de Heere zou gaan doen, en hoe en op welke manier Zijn koninkrijk in de laatste dagen bestuurd zou worden.”¹⁾

Het is merkwaardig hoe weloverwogen de handelingen van de Herstelling tweeweg gebracht werden. Gedurende de lente van 1820, in antwoord op het gebed des jongelings, verscheen de groote God van hemel en aarde Zelf met Zijn Zoon Jezus Christus aan den profeet Joseph Smith. Maar dit wonderlijk visioen droeg geen andere onmiddellijke vruchten dan het onthouden van Joseph Smith om zich met één van de genootschappen te vereenigen, die voor nieuwe bekeerlingen twistende waren.

Voor drie en een half lange jaren had hij geen verderen omgang met den hemel. Hij was bijna achttien jaren oud en wist niet meer van vele doeleinden van God, dan diegenen die hem vervolgden voor zijn getuigenis. Daarna verscheen een speciale boodschapper des hemels aan hem. Driemaal in den nacht en tweemaal gedurende den volgenden dag bezocht de engel den jongeling en onderrichtte hem. Dit onderwijs gaf hem naar het schijnt een vol begrip van de zending en het bestuur van het Koninkrijk van God. De jongeling was nu toch waarlijk voorbereid en kon voortgezonden worden om het werk, waarvoor hij goddelijk was aangewezen, te volbrengen. Maar neen, nog een ander tijdperk van vier jaren moest voorbijgaan — een tijdperk van zorgvuldige voorbereiding — vóórdat de gewijde verslagen, bevattende de volheid van het Evangelie, aan den jongeling ter hand gesteld konden worden. Zelfs dan, na vier jaren, met het gouden boek in de handen van den profeet, zou

1) „History of the Church”, Vol. 1, p. 16.

de tijd niet ten volle aangebroken zijn, zooals wij zullen zien, voor de herstelling van de Kerk van Christus.

De vier jaren gingen snel voorbij. Het was de 22ste September 1827. Joseph Smith, nu een jonge man van nagenoeg twee en twintig, stond andermaal voor de geopende kist, waarin zich de gewijde schatten van een vroeger volk bevonden. De engel was al zoo aanwezig. Des jongen profet's vierjarige cursus was ten einde.

(Wordt vervolgd.)

DE BIJBEL MEER VERKOCHT DAN EENIG ANDER BOEK.

Het Amerikaansche Bijbel-Genootschap heeft een goed record geslagen in het jaar 1923 door het verspreiden van 2.395.000 Bijbels, gedrukt in 100 verschillende talen. Dit record is meer dan het dubbele van het vorige jaar. Door de geheele wereld worden iederen dag van het jaar 20.000 Bijbels gekocht en betaald 'en 60.000 worden gratis verspreid.

De kolossale verkoop en verspreiding van den Bijbel, zelfs in deze dagen van boek-vermenigvuldiging, gaat bijna buiten de grenzen der verbeelding. Een zorgvuldige raming, door het New-Yorksche Bijbel-Genootschap gegeven, verklaart dat meer dan 30.000.000 Bijbels elk jaar in circulatie gebracht worden en 6.000.000 van dit aantal worden door handelshuizen voor winst aan den man gebracht.

De verspreiding van het Heilige Boek is niet begrensd tot het Engelsch sprekende gedeelte van de wereld. In vergelijking worden er slechts weinige boeken overgezet in vele vreemde talen. De verkoop van den Bijbel is in meer talen dan eenig ander boek. Hij is overgezet in bijna 700 talen, die gesproken worden in alle gedeelten van de beschaafde wereld.

Eén reden dat de Bijbel een boek is dat zoo goed verkocht wordt, is omreden hij de nooden en wenschen van het menschedom meer bevredigt dan eenig ander boek. Nimmer werd er een ander boek geschreven, dat in vergelijking kan komen met den Bijbel wat de verscheidenheid van onderwerpen, die behandeld worden, betreft. Geen ander boek wordt zooveel aangehaald in de letterkunde of in de wetgevende raden van de wereld als de Bijbel en niemand kan beweren een veelzijdige opvoeding genoten te hebben, die onwetend is van zijn geschiedenis, poëzie, godsdienst en raad.

WAT IS WAARHEID?

Ja, wat is waarheid? O, gij, menschen, die zoo deerlijk,
 Als kleine, onschuldige kindren, telkens dwaalt, want denkt,
 Dat alles wat de ervaring u als schijnbeeld schenkt
 Of 't andre wat uw vruchtbaar hersenstel hoogheerlijk,

Want voor uw binnenste ijdelheid het meest begeerlijk,
 Zich zoetlijk wijsmaakt, waar moet zijn, zoodat gekrenkt
 Tot aan den dood ge u voelt, wanneer een diepre brengt
 Fijnst-speurend het bewijs, dat gij, met al uw eerlijk

Verzekerd van u zelf zijn, geenszins 't juiste punt
 In 't midden van de roos troft door uw los beweren
 Over 't binnenste Zijnsmysterie: 'k vraag u, kunt
 Gij met u zelf alleen zijnd, kalm gevoeld bezweren,

Wijl om uw lijf en geest het donker dik zich tast:
 Ik, menschje, weet, ik, vliegje, in dichte levenskast?

N. Gids, Jan. 1924.
 (Binnengedachten.)

WILLEM KLOOS.

EEN ANTWOORD.

„Vleesch en bloed heeft u dat niet
 geopenbaard.” Christus tot Petrus.

Ja, wat is waarheid? O, gij, dichter, die óók deerlijk
 Als menschje praat, wijl om u 't donker dik zich tast,
 Die óók als vliegje doet in dichte levenskast,
 Vindt ge úwe opvatting, úw schijnbeeld, het meest begeerlijk?

Kent gij dan de Inspraak niet, Gods radio, hoogheerlijk,
 Waarop het weten steunt, onzegbaar wis en vast,
 Dat roept met Job: „Stond mijn getuig'nis ingekrast
 In eeuw'ge steen!” O, die verzeekring, onontbeerlijk

Voor dichters, zieners Gods, noem haar geen los beweren.
 Jobs positief: „Ik weet!” was geenszins waan of trots,
 Maar welde uit de eigen Bron waaruit weleer mocht leeren
 Een Petrus toen hij sprak: „Gij zijt de Zone Gods!”
 Dat konden ze ook, alleen zijnd, kalm gevoeld bezweren:
 Hun onverwrikbre grond was de Openbaringsrots.

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

VREDE OP AARDE.

Gedurende de korte spanne tijds van Christus' aardsche zending in het midden des tijds, schijnt het mij toe dat Hij, meer dan iets anders, leerde, dat het grondbeginsel van waren godsdienst liefde en verdraagzaamheid voor onze mede-natuurgenooten in de wereld moet zijn. Zijn geheel plan voor het eeuwige leven van de ziel is op deze eigenschappen gebaseerd. Zijn apostelen, die het werk der bediening na Zijn hemelvaart voortzetten, waren beziel met een liefde voor hunne naasten, welke hen vervulde met een begeerte om aan anderen de wonderlijke veranderingen, die in hun levens gewrocht waren door hunne naasten lief te hebben als zichzelf, mede te deelen. Inderdaad leert Johannes ons dat alleen door bewijzen van liefde aan onze broeders te toonen, wij waarlijk Gode lief kunnen hebben.

„Indien iemand zegt: Ik heb God lief, en haat zijnen broeder, die is een leugenaar; want die zijnen broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, dien hij niet gezien heeft? En dit gebod hebben wij van Hem, namelijk dat die God liefheeft, ook zijnen broeder liefhebbe.” (1 Joh. 4 : 20, 21.)

In hoeverre kleeft de wereld deze leerstelling aan? Zijn degenen, die heden den naam van Christus belijden, niet gelijk aan de tollenaars van Zijn dagen, die diegenen beminden welke hun liefde betoonden, en alleen hun broeders (tollenaars) groetten? Kan er waarlijk heden ten dage eenige verdraagzaamheid in de wereld gevonden worden onder diegenen welke beweren leeraars van het Evangelie van den Meester te zijn? Voorwaar weinig, indien zij gevonden kan worden. Laat mij u een klein voorbeeld van den modernen christelijken geest geven:

Een korte wijle geleden wendden twee zendelingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de eenige Kerk, zoover als het aan mij bekend is die den naam van den Verlosser draagt, zich naar den eigenaar van een zaal in een stad nabij Rotterdam, om te weten te komen of zij de zaal konden afhuren om een vergadering te beleggen en daarin de leerstellingen van Christus te verkondigen. Zij werden in kennis gesteld dat de zaal

niet te huur was — voor de Mormonen — de lastgeving behelzende deze opdracht was door den Kerkeraad uitgevaardigd. Navraag op andere plaatsen bracht dezelfde weigering. Zoo het schijnt dat deze Kerkeraad, tezamen gesteld uit zoogenaamde Christelijke mannen, deze Kerk het voorrecht wenscht te ontzeggen om God te aanbidden volgens de ingeving van het geweten, door de eigenaars van zalen aan te raden deze niet aan ons te verhuren.

Voor mij is het slechts een bewijs voor den algeheelen afvalligen toestand van het christendom. O, hoe ver zijn de christelijke kerken afgedwaald van den geest en het doel van de verkondiging, die door den engel gedaan werd ten tijde der geboorte van Christus. Lees Lucas 2.

„En daar waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hunne kudde.

En zie, een Engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ze, en zij vreesden met groote vreeze.

En de Engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal,

Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids.

En van stonde aan was daar met den Engel eene menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende:

Eere zij God in de hoogste hemelen, en VREDE op aarde, IN DE MENSCHEN EEN WELBEHAGEN.”

Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen! O, dat het mogelijk ware om deze wonderlijke deugden van onder de massa haat, twist, onverdraagzaamheid en godsdienstvervolging, waarmede zij begraven zijn geweest sinds zij de wereld werden aangekondigd door de monden van Hemelsche Wezens, op te delven!! Toch werd dezen zendelingen van de Kerk van Jezus Christus een zaal geweigerd om deze zelfde goddelijke boodschap te onderwijzen. Hoe beklag ik den mensch van zulk een kleinen geest en bekrompen gedachte. Maar waar is er vrede op godsdienstig gebied? Waar welbehagen? Zal Hij het op de aarde vinden, in Zijn wederkomst? Waarlijk NEEN. De mensch verklaart God lief te hebben, terwijl hij zijn broeder haat. Lees dit interessante voorval, hetwelk gedurende de Luiksche conferentie door president David O. McKay verhaald werd:

„In Bethlehem, Palestina, op de plaats waar volgens overlevering de geboorte van Christus heeft plaats gevonden, zijn vier altaren opgericht voor de aanbedding van den Zoon van God, één door de Roomsche-Katholieke Kerk, één door de Grieksch-Katholieke Kerk, een ander door de Armenische Kerk en een vierde

door de Koptische Kerk. Deze menschen beminnen elkander met zulk een liefde, dat geen navolger of vriend van de Grieksch-Katholieke Kerk zich mag nederwerpen om zijn smeekbeden op te zenden voor het Armenische altaar, noch een Roomsch-Katholiek zich mag buigen voor het altaar van de Kopten, of omgekeerd. Om moeilijkheden en twist te voorkomen, wordt de sleutel van het gebouw door een Mohammedaanschen prins bewaard, een heiden, welke als scheidsrechter optreedt voor deze vier christelijke kerken. Een wijl geleden werden twee mannen op deze heilige plek gedood, omreden een kled of een stuk draperie, behoorende aan één altaar, per ongeluk of onopzettelijk, naar het schijnt, juist weinige centimeters buiten de lijn van het altaar was geplaatst waar het toe behoorde. Op een andere plaats van aanbidding, in het binnenste gedeelte van het graf van Jezus, hangen zekere oude, kostbare schilderijen aan den muur, waarvan alleen de lijsten zichtbaar zijn vanwege het vergaarde stof en de spinnewebben — en dat al omreden het feit dat de Kopten de Roomsch-Katholieken niet toestaan ze te reinigen, noch vertrouwen de Armeniërs het de Grieksch-Katholieken toe om het vuil te verwijderen, hetwelk de schoonheid van deze schilderijen bedekt.” En dit geschiedt op de geboorte- en begraafplaats van Hem, Wiens komst en bediening als één van vrede op aarde en in de menschen een welbehagen werd aangekondigd. Aldus trachten heden volken en natiën God te aanbidden met haat in hunne harten, een onmogelijkheid volgens den apostel Johannes en de handelwijzen van de kerken in Gouda zijn slechts gelijkvormig aan de gebeurtenissen, welke aan het graf van Christus plaats vinden.

Dr. Brumbaugh, schrijvende over de drie groote deugden van de menschelijke ziel, zegt:

„Er is boven alles de deugd van beschaving, waarmede elke ziel bekleed moet zijn. De deugd van beschaving is beleefdheid. Niet die oppervlakkige beleefdheid, door welke een mensch een gedeelte in de samenleving volbrengt, maar die oprechte, onvervalschte beleefdheid van de ziel, door welke een iegelijk een ander behandelt alsof hij een volmaakt persoon is. Wij zijn in 't geheel genomen te onbeleefd, altemaal te norsch, te scherp omreden de vele invloeden die op onze levens inwerken en het is noodzakelijk dat wij nauwgezet, niet alleen in onze kinderjaren, maar in gevorderden leeftijd, onderwezen worden, dat een gedeelte van de ware levensdeugd de beleefdheid is, waarmede wij elkander ontmoeten en de vriendelijkheid, die wij aanwenden als wij in aanraking komen met mede-natuurgenooten in de wereld.”

Dit is de geest van Christus, de geest, die de zendingen van de Kerk van Jezus Christus trachten te verspreiden in alle deelen

der wereld, zoodat welbehagen, vrede en vertrouwen in de braaf- en rechtschapenheid van het menschdom hervestigd mogen worden. Zou het niet een eerbaar iets, zoowel als een christelijke handeling zijn van het volk, predikanten inbegrepen, als zij naar de boodschap van de zendelingen van die „verachte” Kerk luisterden, misschien zouden zij den weg, het licht en de waarheid vinden en de ware liefde van het menschdom leeren kennen, welke aanwezig moet zijn in de ware aanbidding van God en van hun harten de flauwhartige vroomheid verwijderen, die hen verhindert om in de voetstappen van den Vredevorst te wandelen.

CHAS. S. HYDE.

DE MORMONEN.

(Vervolg).

Antwoord op het „Naschrift”.

I. „Als landloopers groeiden hun jongens op”. De Redactie van „Studiën” noemt mij niet erg gelukkig met mijn citaat, dat die bewering moet weerleggen. Waar dr. Webb klaarblijkelijk de ongerijmdheid aan wil duiden dat een landlooper zich ontplooit in een geboren leider en een waar hervormer, daar ziet de Red. die tegenstrijdigheid over het hoofd en vergeet, naar het schijnt, de laatste helft van het citaat te lezen. Wij herhalen:

„Reeds aan het begin onzer studie vinden wij een reeks van beweerde „getuigenissen” omtrent bekende traditioneele beschuldigingen tegen Joseph Smith en al zijn familieleden: beweringen van verdorvenheid van allerlei aard, gewoon en buitengewoon, die, in weerwil van verscheiden onbestaanbaarheden en niets-ter-zake-doende dingen, „met huid en haar” geslikt worden door den doorsnee-criticus en student van het Mormonisme”.

Tot de traditioneele beschuldigingen behoort die van landlooperij. De familie Smith verhuisde meermalen. De vader was eigenaar eener boerderij, eerst te Turnbridge, Vermont, later te Palmyra, New-York. Allerlei tegenslag (ziekte, mislukking van den oogst enz.) leidden tot de verhuizingen. Maar het gaat toch niet aan dat maar landlooperij te noemen! Die landlooperij berust trouwens maar op „beweerde getuigenissen”.

II. „Later vielen de drie eerste getuigen van het Mormonisme af en herriepen”. „Ik geloof”, zegt de Red., „dat de schrijver in de weerlegging van het laatste lid dezer zinsnede spijkers op laag water zoekt”. Maar met dat geloof helpt hij zijn zaak niet. Hij ver-

wart twee zaken: Whitmer, Cowdery en Harris; 1. als getuigen, 2. als kerkleden. Die mannen zouden zoo weinig waarde aan hun getuigenis gehecht hebben, dat ze met de dáád herriepen door hun afval van het Mormonisme.

Hoe Whitmer over zijn getuigenis dacht (zijn lidmaatschap heeft daarmee niet per sé te maken, waarover zoodadelijk meer) blijkt uit zijn authentieke verklaring. Cowdery en Harris sloten zich opnieuw bij de Kerk aan. Nu zou ik in den geest van het Naschrift kunnen redeneeren: ze bewezen dus met de dáád dat ze wèl waarde hechtten aan hun getuigenis. Maar dat wil ik niet. Het lidmaatschap der Kerk heeft zijn verplichtingen. Leeft iemand die niet na, dan kan hij geen lidmaat blijven, onverschillig of hij president, leekelid of bijzondere getuige is. Het trouw-blijven van kerkleden, zonder onderscheid, is menschelijkerwijs gesproken twijfelachtig en onbeslist. Dat nu ontrouwe kerkleden echter als getuigen trouw zijn, zie, dat is een zielkundige eigenaardigheid, maar niettemin een feit en dat wordt door de beweringen van de Red.: „over zulke getuigen behoeft men geen woord te verspillen”, zoo maar niet omver gestooten.

III. Hier zegt de heer Duurkens, de redacteur, dat het hem leed doet, dat ik nog verder durf ingaan op mijn godsbegrip, „omdat dit getuigt van filosofische en theologische onkunde”. Het hoeft hem geen leed te doen. En die superieure houding bewijst niets. Hoogstens strijdt mijn godsbegrip met de filosofische en theologische opvattingen van onze Katholieke vrienden. Ook de „Mormonen” hebben hun filosofie en theologie. Noem haar „ongerijmde stellingen”, ik zou kunnen zeggen: „Dank u, insgelijks”, maar daar schieten wij niet mee op.

(Wordt vervolgd.)

Verslag van de groote Amsterdamsche Conferentie.

(15 en 16 Maart.)

Door de laatst gehouden conferentie te Amsterdam is op een krachtige wijze getoond geworden, wat bereikt is door onvermoeiden arbeid. Het viel ieder bezoeker, die wel eens meer een conferentie te Amsterdam had bijgewoond, oogenblikkelijk op dat deze conferentie onder de bekwame leiding van president Johan Noorlander een nog grootere schrede voorwaarts had gedaan als dat men zou kunnen denken. Het grootste bewijs is zonder twijfel het aantal hetwelk reeds gedoopt is gedurende de weinige maanden, die het jaar 1924 telt en diegenen die spoedig toe zullen treden tot de kudde, die eenmaal zalig zal worden; maar de opkomst, die deze conferentie kenmerkte als een groot succes, was wel één van de zichtbaarste bewijzen voor de leden die als bezoekers in de vergaderingen tegenwoordig waren.

Zaterdagmiddag 15 Maart werd eerst een zendingenvergadering gehouden, waar de Geest des Heeren in ruime mate tegenwoordig was.

Aan den avond van denzelfden dag vergaderden de ambtenaren en ambtenaressen. Er werd geopend door het zingen van lied 70. Gebeden door ouderling M. B. Ashton van Dordrecht en voortgezet door lied 163. Conferentie-president Johannes Noorlander, na de aanwezigen een woord van welkom toegesproken te hebben, bracht de vergaderden onder het oog dat zij als het zout der aarde gerekend worden en vermaande om voort te gaan in het goede werk: het opbouwen van de Amsterdamsche conferentie. Ouderlingen J. Siphkema, van Den Haag, E. Landwaard, van Dordrecht, M. J. Hampton, van Alkmaar en T. E. Lyons, van Amersfoort spraken zeer schoon over het woord van wijsheid en den zegen van een rein leven. Zij raadden allen aan om mede-dienst-knechten te zijn in het verbreiden van het Woord van God en met vreugde den last van het leven te dragen. Wereldsch genot, werd er aangetoond, geeft geen bevrediging. Het wandelen in de vreeze des Heeren geeft voldoening en verzadigt.

Ouderling Charles S. Hyde, president der Nederlandsche Zending, gaf buitengewoon goede lessen aan allen, die tegenwoordig waren en maakte de verantwoordelijkheid duidelijk die op diegenen rust, welke tot een ambt geroepen zijn in de Kerk. „Hij die het meeste dienstbaar is”, zoo zeide president Hyde, „is de beste leider”. De persoonlijke handel en wandel van de ambtbekleeders werd besproken en er werd aangetoond dat als men leeft volgens de inzettingen van het Evangelie, men de verzekering heeft een goeden invloed te kunnen verspreiden. Het ideaal van het aardsche leven is het eeuwige leven. Lied 6 werd gezongen, waarna ouderling W. Y. Pond van Leiden eindigde door dankzegging.

Met waarheid kan gezegd worden dat de zaal Frascati Zondagmorgen 16 Maart boven verwachting gevuld werd. Ongeveer 450 personen bezochten deze morgenvergadering. 10 Uur werd aangevangen door het zingen van lied 55. De zegen werd door ouderling A. J. Bogedahl van Den Helder aigevraagd. Het Amsterdamsche zangkoor zong lied 108. Ouderlingen F. de Brij, van Utrecht, R. J. Cameron, conferentie-president van Groningen, M. Groen, conferentie-president van Arnhem, bewezen op grond van de Schrift, met duidelijke welsprekende woorden den invloed die de H. Geest op een persoon uitoefent, de noodzakelijkheid van het Evangelielicht in het leven van een iegelijk, en de afval en herstelling werd besproken. Als tusschenzang zong het zangkoor lied 77.

Lied 188 werd gezongen en ouderling J. Visser van Rotterdam sprak het dankgebed uit.

Zondagnamiddag 2 uur vergaderden de leden der Kerk in de

zaal Lijnbaansgracht. Het zangkoor zong lied 67. Ouderling J. den Os, van Groningen vroeg een zegen, waarna het zangkoor lied 153 ten beste gaf. Het Heilig Avondmaal werd nu bediend en de autoriteiten der Kerk voorgesteld, welke op de gebruikelijke wijze werden ondersteund. Ouderling M. B. Ashton, van Dordrecht, zuster A. Zappey, ouderling H. Neerings, van Amsterdam, zuster Leonora S. Hyde en J. Veth van Rotterdam voerden het woord. Zij bespraken de gewichtigheid van de Evangelie-boodschap, de gastvrijheid van het Hollandsche volk, het visioen van Joseph Smith en de reis en het lijden van de Utah-pioniers. Ouderlingen Ashton, Neerings en Veth, eervol van hun zendingen ontslagen, bedankten de Heiligen voor de liefde en toewijding ondervonden gedurende hun verblijf in Holland. Door het zingen van lied 38 en het dankgebed uitgesproken door ouderling J. Borger, van Schiedam werd geëindigd.

Zondagavond 7 uur was de zaal Frascati geheel gevuld. 500 Aanwezigen vonden plaatsen. Lied 36 werd als openingslied aangeheven en ouderling K. Fife, van Amersfoort, smeekte een zegen af over de vergadering. Ouderlingen Johan J. de Brij, conferentie-president van Rotterdam, Cornelius Zappey, ass.-redacteur van „De Ster”, Johannes Noorlander, de leider dezer conferentie, behandelden de teekenen van de herstelling, openbaring, de boodschap die de zendelingen aan de wereld brengen, de teekenen van den afval en den toestand van het hedendaagsche christendom. Een Engelsche lofzang werd door het zangkoor als tusschenzang gezongen in deze vergadering.

President Hyde verklaarde en verkondigde dat de Kerk door openbaring was opgericht en dat de wegen die het menschedom terug naar God zullen voeren, opnieuw door goddelijk geautoriseerde mannen alom in de wereld bekend worden gemaakt en de verordeningen door macht van omhoog bediend worden. Apostelen, profeten, herders en leeraars, enz., zijn wederom op de aarde om de kinderen van God te onderwijzen in de waarheden van het Koninkrijk.

Het zangkoor zong lied 200 en door ouderling K. M. Cannon van Rotterdam werd deze wonderlijke conferentie door gebed gesloten.

Maandagavond bood de Amsterdamsche gemeente een feestavond aan. Deze avond was waarlijk een waardig slot voor de conferentie. President Noorlander en zijn mede-arbeiders kunnen met rechten trots terugblikken op de gehouden vergaderingen en op datgene wat de Amsterdamsche conferentie presteerde. Ook het zangkoor en de dramatic-club hebben alle reden om hunne leiders, ouderling R. Steenblik en broeder Schilperoort, te hoogachten en te eeren.

Uit ons eigen Zendingsveld.

Vrijdag 28 Maart werd een buitengewone openbare vergadering te Gouda gehouden. De beschuldigingen, die de zoogenaamde godsdienstleeraars van die plaats tegen het volk van God hadden uitgebracht, werden door de volgende sprekers en spreeksters op de meest overtuigende wijze weerlegd: Conferentie-president Johan J. de Brij, zuster De Gast, zuster Roelfsema, ouderling Cornelius Zappey en de president der zending Charles S. Hyde.

Groot was de belangstelling. De zaal was bijna geheel gevuld en alle aanwezigen, niet één uitgezonderd, verbleven tot aan het einde der vergadering.

Zondag 30 Maart werd een openbare vergadering te Nieuwe Schans gehouden. Velen waren gekomen om te luisteren naar de woorden van leven en zaligheid, ondanks de bemoeiingen van de godsdienstleeraars van die plaats om de vergadering te verhinderen. Vele boekjes en tractaten werden uitgereikt. Met aandacht werd door allen geluisterd naar de volgende sprekers: ouderling James den Os, broeder Powel van Komen en conferentie-president Robert J. Cameron.

Conferentie-Aankondiging.

De groote Groningsche conferentie zal 26 en 27 April gehouden worden.

Zendingenvergadering 26 April des namiddags 3 uur.
Ambtenaren- en ambtenaressenvergadering Zaterdag 26 April des avonds 8 uur.

Groote openbare vergaderingen Zondag 27 April des morgens 10 uur en des avonds 7 uur in het Concert Huis Poelestraat.

Een vergadering voor de leden der Kerk Zondag des namiddags 2 uur in de zaal Schuitendiep 28.

INHOUD.

De herstelling van het Evangelie blz. 97	Vrede op Aarde blz. 105
De Bijbel meer verkocht dan eenig ander boek " 103	De Mormonen " 108
Wat is Waarheid? " 104	Verslag van de groote Amsterdamsche Conferentie " 109
Een antwoord " 104	Uit ons eigen Zendingsveld " 112
	Conferentie-Aankondiging " 112

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.